De gevoelige snaar

By : Pieter de Winter

poetic story

Published on
Booksie

booksie.com/Pieter de Winter

Copyright © Pieter de Winter, 2013
Publish your writing on Booksie.com.

De gevoelige snaar

Je bent het beste wat me is overkomen. De feestdagen komen er weer aan en ik ben binnenkort jarig. Ik weet niet wat ik wil met mijn leven, eigenlijk vind ik het wel best zo. maar ondanks dat verlang ik dagelijks naar jouw liefde. Het is alsof ons elastiek zich steeds weer opnieuw spant en ik met een razend tempo tegen je aangeworpen word. Steeds weer verdrink in jouw woorden, jouw ogen op de foto, ik luister naar mijn hart en geef je een naam, maar ik weet niet of die de juiste is. Laat ik je 'Sonfa' noemen, de Sonfa is het heilige vrouwke dat mijn monster laat verdwijnen en mij rust geeft in deze barre tijden. Ik noemt jou bewust niet bij name, omdat ik zo bang ben dat ik mezelf pijn doe als het weer eens betekent dat onze vriendschap er juist van kapot gaat. Maar ik wil je laten weten dat ik mezelf er steeds vaker op betrap dat ik denk te voelen dat ik van je hou. Geestelijk ben ik verbonden met jouw daden en ik zie beelden van angst en glorie die mij doen verwarren en bedaren. Lichaamswarmte, een aanraking van jou, ik zou sidderen door mijn lijf. Mijn hart is al zo vaak gebroken en van buiten lijk ik een stuk ijs, maar van binnen brandt er een mythisch vuur, door mijn geloofje - sonfa fason got (Adam en Eva waren god.)- Ik zoek mijn Eva, die ik Sonfa noem. Wil mijn leven beteren, zonder gokken, drugs of alcohol, maar een mens kan je niet veranderen, dus ik hoopte eigenlijk een beetje dat je me zo zou accepteren, zoals ik ben. Ik ben helemaal weg van schrijven als een ondekkingsreis in mijn geest, je weet nooit waar dingen toe leiden. Vannacht leg ik bij jou mijn hart te rusten, laat voetstappen achter in de sneeuw zodat jij mij weer terug zult vinden. Ik geef je mijn vertrouwen en hoop er een beetje liefde voor terug te krijgen, ik neem een blad voor mijn mond een verwacht van jou een beetje respons. In mijn hart woont niemand dan de liefde van mijn leven, zoals jij dat voor mij bent. Soms krijg ik tranen, maar meestal een lach, ik raak vertrouwt met mijn wanen en denk dat je mij echt mag. Meer durf ik niet te hopen, omdat ik zo vaak telleurgesteld ben, meer durf ik niet te denken, omdat ik zo vaak afgebeld ben. Het enige wat ik weet is dat er meer is dan de liefde in jouw woorden. De liefde in jouw hart, het stemmetje in mij, die vertelt dat wij bij elkaar horen. Eens ben je gekomen, ooit was je daar, eens zal je bij me wonen, zoals ik bij jou, want jij, jij bent mijn gevoelige snaar.

Created from Booksie.com

Generated: 2013-12-09 21:47:55